

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
נקתבו על ידי ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

12

צ"ש"פ

הגל
הקודש

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

היכל הקודש צפת

Heichal Hakodesh Tzefat

קרית מאור חיים

058-321-0705

היכל הקודש ירושלים

Heichal Hakodesh Jarusalem

שבטי ישראל 39

052-712-8416

היכל הקודש ביתר עילית

Heichal Hakodesh Beitar Illit

רחוב ברים 9

052-764-4664

היכל הקודש בני ברק

Heichal Hakodesh Bnei Brak

רחוב ויינרב 3

054-848-0941

היכל הקודש יבנאל

Heichal Hakodesh Yavne'el

רחוב דרך ההר

052-716-3184

היכל הקודש בית שמש

Heichal Hakodesh Beit Shemesh

רחוב רבי יהושע 6

058-322-1800

בקר באתר שלנו - ברסלב סנטר

www.BRESLEVCENTER.com

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש חייגו

0797040066

שמעו ותחי נפשכם

לקבלת הקונטרס במייל,

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליון שלחו מייל ל'

ATZATOEMUNA@GMAIL.COM

לרכישת קונטרסים, דיסקי אונקי, כרטיסי זיכרון, עם
השיעורים והניגונים של הראש ישיבה

וכן למידע על נסיעות לציון מוהרא"ש זיע"א ביבניאל

חייגו: 0527644664

עֲצוּתוֹ אֲמוּנָה

- א למה כותב מוהרא"ש כל כך בחריפות בצוואתו?.....
- ב איך עובדת סגלת ארבעים יום למוד מסכת תענית כדי להתארס?..
- ג למה הכטיח מוהרא"ש כל כך הרבה הכטחות?.....
- ד שאתחיל לגלח את שערות ראשי?.....
- ה למה לא ללכת למטפלים רגשיים?.....
- ו שגפזר את הילדים לשבת לצורך השתתפות בשמחה משפחתית?.. יג

אִישׁ אֲמוּנָה

- א כמה שיותר מתפללים עבור הילדים, הם יותר מצליחים.....
- ב לא להתבייש להיות חסיד פרסלב.....

למה כותב מוהרא"ש כל כך בחריפות בצנאות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מחיה את עצמי עם החזקים של ראש הישיבה, הם פח החיים שלי, פשוט התחלתי לחיות, וגם התחלתי ללמד על סדר דרך הלמוד.

אבל יש משהו שמאד מפריע לי, קראתי את צנאת מוהרא"ש וראיתי איך שהוא כותב בחריפות גדולה נגד אלו שפגעו בו, הוא כותב שם שהקדוש ברוך הוא ינקם בהם, וכן הלאה. איך צדיק יכול לדבר ככה? לראות נקודות רעות אצל בני ישראל? הרי הצדיק נמצא בעולם רק כדי להשפיע טוב על כלל ישראל.

אני לא מתכוון לדבר נגדו, אבל קשה לי מאד ללמד על סדר דרך הלמוד עקב כך שיש לי קשיות על מוהרא"ש, ובפרט על מה שהוא כותב בצנאותו.

יישר פח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת יתרו, י"ד שבט. שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

דע לך שאין הצדיק רוצה להסתפל כלל על החטאים של כלל ישראל, הצדיק חפץ רק להשפיע טוב לכל עם ישראל, אכפת לו רק דבר אחד - שלכלם יהיה רק טוב.

יש לו לצדיק פח כה גדול שהוא מסגל להחזיר את כל עם ישראל אל הקדוש

ברוך הוא, מה עושה הס"מ? הוא הרי מִפְּחַד מֵאֵד שֶׁהַצְּדִיק יתְגַלֶּה וַיִּתְפָּרֵס, כִּי אַז כּוֹלֵם יֵשׁוּבוּ אֶל הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, לְכֵן הוּא דוֹאֵג שְׂיִדְבְּרוּ לְשׁוֹן הַרַע נֶגֶד הַצְּדִיק, וְכִף אֲנָשִׁים נִמְנָעִים מִלְּהִתְקַרֵּב אֵלָיו; הוּא מִסְתִּיר אֶת הַצְּדִיק שֶׁמִּסְגֵּל לְהַחְזִיר אֶת כּוֹלֵם אֶל הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ גַּם אֶת אֵלוֹ הַרְחֹקִים מֵאֵד, כְּמוֹ שְׂרַבְנוּ אוֹמֵר (חיי מוהר"ן, סימן רנא): "יֵשׁ לְאֵל יְדֵי הַחֲזִיר כֹּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְמוֹטָב, וְלֹא בְּלִבְד אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים, אֲלֹא אֲפִילוֹ צְדִיקִים וְאֲנָשִׁים גְּדוֹלִים אֲנִי יְכוֹל לְהַחְזִירָם לְמוֹטָב", אֲנִי יְכוֹל לְהַחְזִיר אֶת כּוֹלֵם לְדַרְךָ הַיָּשָׁר; אֲלֹא שֶׁפֶּאֶן עֲמֵלֵק מֵגִיעַ וּמִתְלוֹצֵץ מֵהַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים, הוּא עוֹשֶׂה הַכֹּל כְּדֵי לְהִסְתִּיר אֶת אוֹר הַצְּדִיק.

אם תלמד שוב פעם את הצנאָה עם הסתכלות אמתית תראה שזה לא נכתב בתריפות כלל וכלל. זה נכתב עם הרבה הרבה רחמנות; אתה תבכה כשתיגיד למלים שמוהרא"ש כותב בצנאָתו (צנאָת מוהרא"ש אות יד): "לא היה לי יום אחד טוב בזה העולם - בלי שום גזמא כלל, וממש ככיתי בכל יום ויום, מרב צער ועגמת נפש ששכבונני מבית ומחוץ", הוא סבל כל יום מבית ומחוץ ואף על פי כן הוא לא הפסיק לחזק בני ישראל. יום וליילה, ליילה ויום - הוא כתב ספרים וקנטרסים לבחורים ובחורות כדי שיהיה להם עם מה להחיות את עצמם.

לקחתי לידי את הצנאָה כדי למצוא את הקטע שמפריע לך, אני קורא ובוכה כשאני רואה מה מוהרא"ש כותב (שם, אות יא): "לזאת תדעו, כי כל אלו שיש להם יד בהוצאת שם רע ודיבה עלי" יקיים בהם הפסוק (תהלים יב, ד-ה): "יִכְרַת ה' כָּל שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מְדַבְּרַת גְּדֻלוֹת; אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנָנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֲתָנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ" אין להם מחילה עולמית, כמובא בשלחן ערוך אורח חיים הלכות יום הכפורים (סימן תרו) בדברי רבנו הרמ"א: "ואם הוציא עליו שם רע - אין צריך למחול לו", וכתב המרדכי: "הוציא עליו שם רע אין לו מחילה עולמית", עיין שם.

מוהרא"ש לא כותב שם בצורה חריפה כלל, הוא מביא את מה שדוד המלך מבקש מהשם (תהלים יב, ד) שכל אלו המדברים נגד הצדיקים ומפיצים עליו לשון הרע וגורמים בכך שבני ישראל ימנעו מלשוב בתשובה - שלא יהיה להם חלק בעולם הזה ובעולם הבא; אתה כותב שיש לך קשיות על מוהרא"ש, אני רוצה לשאול אותך: תהלים גם הפסקת לומר? דוד המלך הרי מבקש בספר תהלים (שם): "יִכְרַת ה' כָּל שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מְדַבְּרַת גְּדֻלוֹת, אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנָנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֲתָנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ", הוא מבקש מהשם יתברך להכרית זכרם של כל בעלי לשון הרע, שלא יהיה להם חלק לעולם הבא; הפסקת לומר תהלים?

תִּרְאֶה מָה מוֹהֲרָא"ש מְמַשִּׁיף לְכַתֵּב שָׁם, לָמָּה הוּא לֹא מוֹחֵל לָהֶם? לָמָּה הוּא מְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַכְרִית זְכָרָם: "כִּי גָרְמוּ לְאַלְפֵי נַפְשׁוֹת שְׂלֵא יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְהֵם בְּכֻלָּל חוֹטְאִים וּמַחְטִיאִים אֶת הָרַבִּים, כְּאֲשֶׁר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד יוֹדֵעַ זֹאת, וּבְיָדָיו יִנְקֵם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת נַקְמָתִי שֶׁהִיא נַקְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ".

וְאֵף עַל פִּי שְׁמוֹהֲרָא"ש סָבַל כָּל יְמֵי חַיָּו מִכָּל אֱלוֹ שֶׁדְּבָרוֹ נִגְדוּ, הוּא מְבַקֵּשׁ מֵאֲתָנוּ שְׂלֵא נִגְרַם מַחְלוּקוֹת וְשְׂלֵא נִרְיָב עִם אֵף אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁהוּא כּוֹתֵב בְּצִוְיָתוֹ (צִוְיָת מוֹהֲרָא"ש, שָׁם) "עַם כָּל זֹאת בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מֵאֵד מֵאֵד, אֶהוֹיב בְּנֵי וַחֲתָנֵי וְתַלְמִידֵי! שְׁלֵבֵל תִּתְעַרְבוּ בְּרִיב לֹא לְכֶם, וְאַתֶּם רְאוּ לִידֵם וְלִשְׂתַק לְמַחְרְפֵי וּלְמַבְזֵי נַפְשֵׁי, כִּי ה' הַצְדִּיק וְאֲנִי הַרְשָׁעִי, וּבְיָדָיו עָלִי לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְזֶה מָה שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם וְיוֹם - שֵׁב בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי לֹא בַחֲנָם רוֹדְפִים אוֹתִי".

"כִּי הֲלֹא אֲנִי מְגַלֶּה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַתְגַּלוּת כְּזוֹ, עַד שְׂאֲפִילוֹ הַכִּי מְגַשֵּׁם וְהַכִּי יְרוּד וּפְחוּת וְכוּ' גַם כֵּן יְכוֹל לְהֵאִיר עַל עֲצָמוֹ זֵיו חַיִּית אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ", כָּל יְהוּדֵי, אֲפִילוֹ מִי שֶׁהוּא רְחוּק מֵאֵד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹכֵל גַּם לְהַרְגִּישׁ אֶת הָאוֹר שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, "וְעַל כֵּן מִדַּת הַדִּין מְקַטְרְגָת עָלֵי וְהַתְלַבְּשָׁה בְּרִשְׁעִים אֱלוֹ, וְעָלֵי רַק לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, כִּי לְגַלוּת אוֹרוֹת וְרוּחַנִיּוֹת צְרִיכִים זְכִיָּה מִיַּחְדָּת מִן הַשָּׁמַיִם, אֲבָל אַתֶּם רְאוּ לִידֵם וְלִשְׂתַק, וְלֹא לְעֻנוֹת לְמַחְרְפֵי וּלְמַבְזֵי נַפְשֵׁי שׁוֹם דְּבָר, כִּי הֵם יִקְבְּלוּ אֶת עֲנָשׁ מִיֵּלָא כִּי אֵף אֶחָד הַמְדַבֵּר עָלֵי לֹא יֵצֵא נָקִי מִקֶּדֶם אוֹ אַחַר כָּךְ".

אִם יֵשׁ לָךְ גְּשׁוּיּוֹת עַל צְדִיקִים עֲלֶיךָ לְהַתְנַהֵג כְּפִי מָה שֶׁהַקְדוֹשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֵק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ כּוֹתֵב (בְּהַנְּהוּגוֹת הָאֲדָם, סִימָן א) לְהַתְבַּוֵּד וְלְכַכּוֹת אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים הַטְּעוֹנִים חֲזוּק, "וְאֵז יִרְאֶה בְּעֲצָמוֹ שְׁעַמְדוֹ עֻנוֹתָיו נִגְדוּ עֵינָיו", וְאֵז כִּשְׁהוּא יִתְבַּוֵּד הוּא יִגְלֶה פְּתָאוֹם וְיִרְאֶה, "וְיִזְכֹּר אֶת חֲטָאוֹתָיו וְעֻנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו כְּהָרִים וּגְבָעוֹת, אֲשֶׁר מְעוֹלָם לֹא זָכַר אוֹתָם אִם עָשָׂה כְּכֹה" אֲשֶׁר לְפָנָיו שֶׁהוּא הַתְּבוּדָד הוּא כָּלֵל לֹא שָׁם לֵב שֶׁהוּא חֲטָא כָּל כֶּף הַרְבֵּה בְּחַיָּו, וְהוּא לֹא יָדַע שְׁעָלָיו לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, "כְּכֹה יַעֲשֶׂה לֹא פַעַם וְלֹא שְׁתִּים וְלֹא מֵאָה פְּעָמִים", וְלֹא מִסְפִּיק לְהַתְבַּוֵּד כֶּף רַק פַּעַם אַחַת אוֹ שְׁתִּים, וְאֵף לֹא מֵאָה פְּעָמִים; אֲלֵא עָלָיו לְהַתְנַהֵג כֶּף עַד שִׁיחֹס עָלָיו הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיִוְלִיכְנוּ בְּדֶרֶךְ הַיִּשְׁרָא, "וְיִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁדְרִיכֵהוּ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְרְהוּ דְרָכּוֹ שְׂלֵא יִבְלֶה חַיֵּי חַיָּו", עָלָיו לְהַתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁדְעֵ אֵיךְ לְהַתְנַהֵג, וְשְׂלֵא יִבְלֶה אֶת יְמָיו וּשְׁנוֹתָיו בְּשִׁטוֹת וְהֶבֶל, עַד שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עָלָיו וְיִרְאֶהוּ אֵיךְ לְהַתְנַהֵג.

הלואי ותקבע לך שעור כל יום בצואת מוהרא"ש, על ידי זה תזכה לחיות עם השם יתברך. בפרט פאות ט' היכן שמוהרא"ש כותב: "זכרו היטב ותישבו עצמכם ואז תראו כי שוא תשועת אדם, והכל הכל הבליים", זכרו היטב ותכניסו לעצמכם בראש שאין לכם אף אחד בעולם, וחבל לסמך על בני אדם, "אף אחד לא יכול לעזור לכם, ומכל שכן שאינו יכול להזיק לכם, ועל פן אל תראו ואל תחתו משום ברך שבעולם, ומכל שכן שאל תחניפו את שום ברך, כי לא יועיל כלל, אלא עוד זיק לכם בפריאותכם", אין מי שיודע ויכול לעזור לכם בזה העולם ואם תסמכו על מישהו זה יכול להזיק לכם לפריאות, "כי כשאדם שם בטחוננו בכשר ודם, ואחר כך כשאינו נעשה כרצונו אזי בא לידי אכזבות גדולות עד מאד, ונשבר לגמרי, ונופל רוחו ונחלש דעתו, אבל בזה שמכניסים את עצמו לגמרי באמונה פשוטה בו יתברך, אז מצליחים בכל הענינים, והסומך על השם יתברך זוכה ומצליח ואינו מתאכזב כלל.

אני מקנה שתעזב את החכמות המדמות שלך, ותתחיל בחרה ללמד על פי סדר דרך הלמוד, ותזכה ללמד את כל התורה כלה. מוהרא"ש זכרונו לברכה כותב בצואתו (אות יג): "וכשתגיעו לעולם האמת אז תוכחו צדקת סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, ועל פן מה ולמה לכם להתוכח? ! טעמו וראו כי טוב השם, הרגילו עצמכם לזה ואז תראו ותרגישו כל מיני טעמים בחייכם", תנסו לעשות את זה ותרגישו את כל הטעמים המתוקים שבעולם, "כי התורה היא חיותינו בעולם הזה ובעולם הבא, חיות גשמי וחיות רוחני, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, ויודע אשר עקר הלמוד הוא רק לעשות רצונו יתברך ולומד על מנת לקיים מצוותיו יתברך ולעשות נחת רוח לו יתברך", עיין שם.

יהי רצון שהקדוש ברוך הוא ירחם עליך ועל כל ישראל.

...

איך עובדת סגלת ארבעים יום למוד מסכת תענית כדי להתארגן?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

התחלתי לקיים את סגלת מוהרא"ש ולגרס מסכת תענית כדי למצוא את זוגי. אני רוצה לדעת כמה ימים צריכים לסיים את כל המסכתא, והאם יש מכתב שמוהרא"ש כתב בענין זה?

כְּמוֹ כֵּן רְצִינִי לְדַעַת הָאֵם עָלַי לְלַכֵּת לַעֲשׂוֹת 'הַפְּעָה' כְּשֶׁרֶק עִבְשִׁיו הִתְקַרְבְּתִי לְרַבְּנוּ?
אֲנִי מְנַסֶּה לְהִתְחַזֵּק עִם הַעֲצוּת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ, וְלֹא חֲרוֹנָה שׁוֹב נִסְעֵתִי לְצִיּוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ
שֶׁל מוֹהֲרָא"ש בִּיבְנָאֵל, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁפְּעֻלָּתִי שֵׁם אֶת יְשׁוּעֵתִי הַטּוֹבָה.

יִישֵׁר כַּח גְּדוּל.

תְּשׁוּבָה :

בְּעֵזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת יְתָרוֹ, חֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּשֶׁבֶט, שְׁנַת תש"פ לַפְּרֻט

קָטָן

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשַׁרְיָךְ שְׂאֵתָה לּוֹמֵד אֶת כָּל מִסְכַּת תַּעֲנִיַת בְּכָל יוֹם מִיְמֵי הַשׁוֹכְבִי"ם ; בְּזִכּוֹת

זֶה תִּמְצָא בְּקִרּוֹב אֶת זְוִיגְךָ.

הִנֵּה לְךָ הַמַּכְתָּב (אֲשֶׁר בְּנַחַל - אִידִישׁ חֶלֶק ד, מַכְתָּב תכ) שֶׁכָּתַב מוֹהֲרָא"ש בְּעֵנִין זֶה

לְבַחֲוִירִים בַּתְּחִלַּת יְמֵי הַשׁוֹכְבִי"ם שְׁנַת תשע"ב :

"בְּעֵזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ, יוֹם א' לְסֻדְר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל תְּלַמִּידֵי הַיְשִׁיבָה הַקְּדוּשָׁה "תַּפְּאֶרֶת הַתּוֹרָה" נֶרֶם יְאִיר וַיִּזְרַח.

הַיּוֹם מִתְחִילִים אַרְבָּעִים יְמֵי הַשׁוֹכְבִי"ם, שֶׁהֵם הַשְּׁבֻעוֹת שְׁקוֹרִין בָּהֶם אֶת

פְּרִשְׁיּוֹת שְׁמוֹת וְאֶרְאָא ב'א ב'שִׁלַּח יְתָרוֹ מ'שְׁפָטִים, אוֹמֵר הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ שְׁיָמִים

אֵלָיו מְסַגְּלִים לְתַקֵּן בָּהֶם אֶת אֲשֶׁר פָּגַם הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר

(לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סֵמֶן פז) שֶׁזֶה הַפָּגַם גוֹרֵם לְבַחֲוֹר שְׁיִהְיֶה לוֹ קִשָּׁה לְמִצּוֹא אֶת

זְוִיגּוֹ, וְכֵן מִקִּשָּׁה עַל הָאֲבִירָךְ אֶת שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, אֲבָל אִם הוּא יָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם הוּא יִתְקַן

הַכֹּל.

מוֹבָא בְּסִפְרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁבְּאַרְבָּעִים יְמֵים אֵלָיו צְרִיכִים לְהִתְעַנּוֹת, אֲבָל יְדוּעַ

שֶׁרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּהִיר אוֹתָנוּ שֶׁלֹּא לְהִתְעַנּוֹת וְשֶׁלֹּא נִקְבַּל עַל עֲצֻמְנוֹ לְהִתְעַנּוֹת, יְדוּעַ

לְכַלְכֶּם שֶׁשְׁשֵׁה־יְתִי אֲצִלְכֶם בְּיִשְׁיבָה בְּחִמְשָׁה עָשָׂר בָּבָב, אַרְבָּעִים יוֹם קָדָם רֹאשׁ

הַשָּׁנָה, הַבְּטַחְתִּי שֶׁכָּל אֵלָיו שְׁיִלְמְדוּ אַרְבָּעִים יוֹם מִסְכַּת תַּעֲנִיַת יִזְכוּ לְמִצּוֹא אֶת

זְוִיגָם, וְהָיוּ אֲצִלְכֶם בַּחֲוִירִים חֲכָמִים שֶׁקִּבְּלוּ אֶת דְּבָרֵי וְלָמְדוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ

בְּכָל יוֹם מִסְכַּת תַּעֲנִיַת, אֲפִילוֹ שֶׁזֶה הָיָה מְאֹד קִשָּׁה, וְהָיוּ זְמַנִּים קָשִׁים וְכוּ', כְּצוֹנְמֵי

וְכוּ', וְלֹא הָיָה חֲשָׁמֶל וְכוּ', וְהָיוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד לְאוֹר הַנֵּר וְכוּ', וּבּוֹרָא כָּל הַעוֹלָמִים

עֲזַר לָהֶם, וְהֵם מְצָאוּ כּוֹלָם אֶת זְוִיגָם הַטּוֹב, וְאֵלָיו שְׁעֵדִין לֹא מְצָאוּ אֶת זְוִיגָם וְכוּ',

אולי אמונתם לא הייתה מספיק חזקה, ולכן אני מציע לכם תנצלו את ארבעים הימים האלו ללמד מהיום והלאה מסכת תענית, במקום להתענות, ותראו פלאי פלאים שכל אלו ימצאו אם ירצה השם את זיוגם הטוב, רק לבלי להתיאש".

לגבי הפצה וכו'; כל אחד מחייב לעסק בהפצה, בלי הבודל בין מקרבים חדשים למקרבים ותיקים, כך צוה אותנו רבנו ואנו צריכים לציית לרבנו ולרבי נתן. רבי נתן אמר סמוך לפטירתו: "עזרא הסופר עזב את העולם, והטרף והפסול מתגבר, כל כך הרבה, שיש היום אלפים ורבות מהטרף והפסול; ודף אחד מכתבי רבנו יתקן הכל", וסיים: "אני מצוה אתכם שכל מגמתכם יהיה להדפיס את הספרים, שיהיה יפוצו מעינותיך חוצה"; ותינו חזקים עם 'ממון רצון וטרחא'.

כל אחד צריך לחשב: איך אוכל לעזור להפיץ את תורת רבנו בעולם; צריכים להיות חזקים ב'ממון, ברצון ובטרחא'; מי שיכול לארגן כסף להוצאות הדפוס - שיקביא כסף, מי שיכול להדפיס - שינדפיס, מי שיכול להסתובב בין הבתים ולהפיץ את הספרים וכו' שילך; על כל אחד לעסק בזה, לטול חלק בלגלות את הקדוש ברוך הוא בעולם.

אם היית בבניאל בצינונו של מוהרא"ש ואמרת שם את כל ספר התהלים בודאי תמצא את זיוגך בקרוב.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך הצלחה בכל הענינים.

...

למה הבטיח מוהרא"ש כל כך הרבה הבטחות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח גדול על השיעורים הנפלאים המחיים אותי, אני מחיה את עצמי עם כל שעור

בנפרד.

רציתי לשאול למה הבטיח מוהרא"ש כל כך הרבה הבטחות, הן לגבי נסיעה על קברו,

והן לגבי נשיאת הקמע שלו, וכן לגבי מקוה מלכה, הדפסת הספר אשר בנחל, וכן הלאה.

אנחנו לא רואים את זה אצל צדיקים אחרים, למה אצל מוהרא"ש בן?

יישר כח.

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרִשְׁת יְתָרוֹ, י"ד שֶׁבֶט, שְׁנַת תש"פ לַפְּרִט קָטָן
לְכַבּוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.
קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מַה כָּל כֶּף קָשָׁה לְהֵבִין ? חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנּוּ לְבִרְכָה אוֹמְרִים (בְּכֹא מְצִיעָא, פּוּה.) עַל
הַפְּסוּק (יִרְמְיָהוּ טו, יט) : "וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל - כְּפִי תִהְיֶה", אָדָם הַמְּחִזֵּר וּמִקְרָב
נִפְשׁוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - "אֲפִילוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר גְּזֵרָה, מְבַטֵּלָה
בְּשִׁבְלֵוֹ", הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁנֵּה הַכֹּל בְּשִׁבְלֵי הָאָדָם שֶׁמְחִזֵּר אֵלָיו נִשְׁמֹת
יִשְׂרָאֵל; מוֹהֲרָא"ש עָסַק כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּלִהְיֵת זָר וְנִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, אִם כֵּן בְּרוּרֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַטֵּל בְּשִׁבְלֵוֹ אֶת כָּל הַגְּזֵרוֹת.

זֶה מַה שֶּׁרָאוּ וְזֶה מַה שֶּׁרְאוּ אֲצֵל כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁעָסְקוּ בְּלִקְרֹב נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל
אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִיָּה לָהֶם כַּח לְהַשְׁפִּיעַ יְשׁוּעוֹת; וְאִף אֶחָד לֹא הִיָּה בְּיָדוֹ
לְמַנוּעַ זֹאת מֵהֶם וְלַעֲמֹד בְּדַרְכָּם. כְּמוֹ שֶׁהִזְהֵר הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (תְּרוּמָה, קכח) : "תָּא חֲזִי,
כָּל מֵאֵן דְּאֶחִיד בְּיָדָא דְחֵיבָא וְאֲשַׁתְּדַל בֵּיה, לְמִשְׁבַּק אֶרְחָא בִּישָׂא", בּוֹא וּרְאֵה, אָדָם
הַמְּשִׁיב חוּטְאֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, "אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְת סִילוֹקִין, מַה
דְּלֹא אֶסְתַּלַּק הֵכִי בִּר נֶשׁ אֶחְרָא", הוּא זוֹכֵה לַעֲלוֹת לְמִקּוֹם שְׂאִין כָּל בְּרִיָּה יְכוּל
לַעֲלוֹת לְשָׁם; "גְּרִים לְאֶכְפִּיָּי סְטָרָא אֶחְרָא, וְגָרִים דְּאֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיָּךְ הוּא
בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִיָּמָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיָּה לַעֲלִיא וְתַתָּא", הוּא מְסַלַּק אֶת הַטְּמָאָה
מִן הָעוֹלָם וְהוּא גּוֹרֵם לְקַדְשׁ אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא גּוֹרֵם
שְׁכָל הָעוֹלָמוֹת מִתְקִיָּמִים בְּזִכְרוֹתוֹ, "וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבְנוֹי", הוּא זוֹכֵה לְרֵאוֹת בְּנִים
וּבְנֵי בְּנִים, "וְזָכִי בְּהֵאֵי עֲלָמָא וְזָכִי בְּעֲלָמָא דְאַתִּי", וְהוּא זוֹכֵה לְכָל הַטּוֹב בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, "כָּל מְאָרֵי דִינִין, לֹא יִכְלִין לְמִידֵּן לִיָּה, בְּהֵאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא
דְאַתִּי", וְאִף אֶחָד לֹא יְכוּל לְהִרְעֵ לוֹ, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, "עֲאֵל
בְּתַרִּיסַר תְּרַעֵי, וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בְּיָדִיָּה", הוּא זוֹכֵה לְהַכְּסֵי בְּשִׁלוּשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרֵי
רַחֲמִים וְאִין מִי שְׂיָכוּל לְמַנוּעַ זֹאת מִמֶּנּוּ.

מְקַבֵּל מְצַדִּיקִים שֶׁדָּבַר שְׁעוֹשִׂים בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ יֵשׁ בְּזֶה כַּח לְהֵבִיא יְשׁוּעוֹת
לְכָל יִשְׂרָאֵל, וּמוֹהֲרָא"ש הָרִי מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְמַעַן עִם יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּבְכַפְרָת
לְבַחוּרִים וּבַחוּרוֹת - לְהַצִּילֵם מֵעֲבֻרוֹת. אִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ אוֹ שְׁכָלֵם עוֹשִׂים עֲצָמָן
כֹּלָא יוֹדְעִים מַה עוֹבֵר עַל בַּחוּרִים, אִיךָ שְׁהֶם נוֹפְלִים בְּעֲבֻרוֹת רַחֲמָנָא לִיְצָלוֹ,

בַּחֹרִים פּוֹגְמִים בְּבְרִית, בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לִיְצִלָן; אֵין לְאַף אֶחָד אֶת הַדְּבוּרִים לְחַזְקָם, אֶף אֶחָד לֹא מִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם, לְעַמַּת זֹאת מוֹהֲרָא"ש כֵּן כָּתַב כָּל יְמֵי חַיָּיו סְפָרִים וְקִנְטְרָסִים הַמְחַזְקִים אוֹתָם. מוֹהֲרָא"ש אָמַר שֶׁכֶּשֶׁהוּא יַעֲלֶה לְעוֹלָם הָאָמֶת הוּא יִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְמַעַן כָּל הַבַּחֹרִים, הוּא יִטְעַן בְּפָנֵי הַבַּיִת דִּין שֶׁל מַעֲלָה: "מַה אֲשָׁמִים הַבַּחֹרִים בְּכַף שֶׁהֵם נוֹפְלִים בְּעֵבְרוֹת?! " וְלִכֵּן הוּא הַשָּׂאִיר צְנוּאָה (צְנוּאָת מוֹהֲרָא"ש, אוֹת ה): "אֲנִי מִבְּטִיחַ שֶׁכָּל בַּחֹר רִנָּק, וְכָל בַּחֹרֶה רִנָּקָה, שְׂיִבֹאוּ פֶּאֶן לְקַבְרִי, וַיִּגְמְרוּ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים מִהַתְחַלָּה עַד גְּמִירָא לְזִכּוֹתֵי, אֲנִי אֲשַׁתְּדֵל בְּכָל מַה שֶׁרַק אוּכַל שְׂיִמְצְאוּ אֶת זְוִיגָם, וְזֶה הַבְּטָחָה חֲזָקָה מִמֶּנִּי"; כִּי הָיִיתָ וְהוּא מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן רִנָּקִים וְרִנָּקוֹת, הוּא זוֹכֵה לְעֶזְרוֹ לָהֶם הִלָּאָה בְּעוֹלָם הָאָמֶת.

כְּמוֹ כֵּן מְסַר מוֹהֲרָא"ש אֶת נַפְשׁוֹ בְּבִנְיַת מְקַנְה טְהָרָה בְּעִיר יִבְנָאָל; כְּשֵׁלֹא נִתְּנוּ לוֹ לְבָנוֹת אֶת הַמְקַנְה בְּיִבְנָאָל, וְרַב הָעִיר שֶׁם הִטְעָה אֶת הַצְּבוּר שֶׁהַמְקַנְה שָׁלוֹ כֶּשֶׁר, וְהוּא הַכְּשִׁיל אֶת כּוֹלָם בְּאֶסְוִרֵי כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִיְצִלָן, כִּי לֹא הָיוּ מֵי גְשָׁמִים בְּאוֹצַר הַמַּיִם, וְלִכֵּן כָּל אֱלוֹ שֶׁשָּׁטְבוּ שֶׁם טָבְלוּ בְּעֵצָם בְּבִרְכַת מַיִם פְּשׁוּטָה רַחֲמָנָא לִיְצִלָן. הַשְּׁלִטוֹן הַקְּלוּקָל, הַמְדִינָה שֶׁל גִּיהֲנוּם לֹא הִנִּיחוּ לְבָנוֹת שֶׁם מְקַנְה, הִלְךְ מוֹהֲרָא"ש וּבָנָה מְקַנְה בַּחֲשָׂאֵי בְּאִמְצַע הַלִּילָה בְּתַנְאִים קָשִׁים מְאֹד, וְלִכֵּן הַבְּטִיחַ מוֹהֲרָא"ש שֶׁכָּל אִישָׁה שֶׁתִּלְךְ לְמְקַנְה מְלַכְהָ תִּיּוּשַׁע בְּכַנִּים, וְאֶפִּילוּ אֱלוֹ שֶׁבְּדַרְךָ הִטְבַּע אֵינָן יְכוּלוֹת לְהִבְיֵא יְלָדִים יְזַכּוּ לְכַנִּים, וְרוֹאִים שֶׁם אֶת הַנְּסִים עֵין בְּעֵין.

אֲנִי אִישִׁית מְכִיר אַבְרָכִים שֶׁלֹא הָיוּ לָהֶם יְלָדִים, הַרוֹפְאִים יִיאֲשׁוּ אוֹתָם מִלְּהִבְיֵא יְלָדִים, אַבְּל הֵם קָמוּ וְנִסְעוּ לְיִבְנָאָל וְעָשׂוּ כְּצוּאָת מוֹהֲרָא"ש וְהֵם נוֹשְׁעוּ עִם יְלָדִים; כִּי דָבָר שְׁעוֹשִׂים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ יֵשׁ בּוֹ כַח לְהִבְיֵא אֶת כָּל סוּגֵי הַיְשׁוּעוֹת. וְכֵן הַדְּבָר לְגַבֵּי הַדְּפֶסֶת הַסֵּפֶר 'אֲשֶׁר בְּנַחַל'; אֶת הַמְּכַתְּבִים כָּתַב מוֹהֲרָא"ש בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ עֲבוּר כָּלל יִשְׂרָאֵל כְּדֵי לְחַזְקָם וְלְהַחֲזִירָם אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן יֵשׁ בָּהֶם כַח לְהַשְׁפִּיעַ אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת וְכָל הַרְפוּאוֹת. אֲשֶׁרֵי הָעוֹזֵר לְהַדְפִּיס אֶת אֱלוֹ הַסְּפָרִים, הוּא יְזַכֶּה לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת וְרַפּוּאוֹת גְּלוּיּוֹת. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה בְּכָל הָעֲנֻנִים.

...

שְׂאֵתְחִיל לְגַלֵּחַ אֶת שְׁעֵרוֹת רֹאשִׁי?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֵּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנַחְנוּ נִהְנִים מְאֹד לְהֶאָזִין לְשְׁעוּרִים, הֵם מְחַזְקִים אוֹתָנוּ מְאֹד, הֵם נוֹתְנִים לָנוּ כַּח וְשִׁמְחַת חַיִּים, כָּל מִלָּה פְּנִינָה, יִישַׁר כַּח

אֲנִי אִשָּׁה וְכָרַע אֲנִי לֹא מְגַלַּחַת אֶת שְׁעֵרוֹת רֹאשִׁי. בְּעֵלִי הִיָּקַר מִגִּיעַ מִמִּשְׁפָּחָה שְׁכַלְן שֵׁם מְגַלְחוֹת אֶת שְׁעֵרוֹתֵיהוֹן, וְיָמִיד אַחֲרֵי הַחֲתֻנָּה בְּקֶשׁ מִמֶּנִּי בְּעֵלִי שָׁגַם אֲנִי אֶתְגַּלַּח, וְלֹא עָשִׂיתִי אֶת זֶה עִם כָּל הַלֵּב, הִיָּה לִּי מְאֹד קָשָׁה עִם זֶה, וְקִצְת אַחֲרֵי זֶה הִפְסַקְתִּי לְגַלַּח.

כִּבְר עֲבָרוּ הַרְבֵּה שָׁנִים מֵאָז, וְעַכְשָׁיו קִבַּלְתִּי חֶשֶׁק כּוֹן לְהַתְגַּלַּח, וּבִפְרֵט כְּשֶׁהִתְחַלַּתִּי לְהֶאָזִין לְשְׁעוּרֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א שֶׁמְחַזֵּק מְאֹד עַל עֵנֶן זֶה. אֲבָל עַכְשָׁיו יֵשׁ לִּי בְּעֵינַי הַפּוֹכָה, אֲנִי רוֹצָה, אֲבָל בְּעֵלִי אֵינִי רוֹצָה שְׂאֵעֲשֶׂה כָּךְ, כִּי הוּא חוֹשֵׁב שִׁיְהִיָּה לִּי קָשָׁה מְדִי לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה. אֲבָל אֲנִי כּוֹן חוֹשֶׁבֶת שְׁכִבְר הַגִּיעַ הַזֶּמֶן לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, מַה אֲעֲשֶׂה?

יִישַׁר כַּח.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת וְאָרָא, כ"ה טַבַּת, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן

מֵרַת ... תְּחִי'.

קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שְׂאֵת הוֹלְכַת לְגַלַּח אֶת שְׁעֵרוֹת רֹאשֶׁךָ בְּשִׁמְחָה; אֶת עוֹמְדַת לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַבּוֹרָא עִם כָּל הַלֵּב, אֲנִי שִׁמַּח לְשִׂמּוֹעַ שְׂאֵת עוֹשֶׂה אֶת זֶה מְרִצּוֹנֶיךָ הַטוֹב וְלֹא בְּכַפְיָהּ.

מוֹהֲרָא"ש כּוֹתֵב בְּמִכְתָּב (שְׂאֵלוֹת וְתְשׁוּבוֹת בְּרִסְלָב, מִכְתָּב אֶלֶף, כב) הוּא כּוֹתֵב אֶת הַמִּכְתָּב לְאִשָּׁה שֶׁהִיָּתָה מְתַגַּלַּחַת וְהִיא הִחְלִיטָה לֹא לְגַלַּח יוֹתֵר הָאֵם זֶה נִחְשָׁב יְרִידָה בְּרוּחַנִיּוֹת אוֹ לֹא? מוֹהֲרָא"ש עוֹנֶה לָּהּ: "זֶה נִקְרָא יְרִידָה בְּרוּחַנִיּוֹת, וּמִסְכָּנוֹת אֵלּוּ הַנְּשִׁים שֶׁעָשׂוּ עַד עַכְשָׁיו תְּגַלַּחַת וְכוּ', וְהִתְחִילוּ לְהֶאָרִיךְ שְׁעַר וְכוּ', זֶה רַק הִתְחַלַּת הַהִתְדַרְדְּרוּת, כִּי אַחַר כֵּן הֵן יִפְלוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ'", אִם כֵּן הָרִי בְּרוּר לָנוּ שְׂכַשְׂאֵה שְׂלֹא הִיָּתָה מְתַגַּלַּחַת מִחְלִיטָה כֵּן לְהַתְגַּלַּח זֶה עֲלִיָּה בְּרוּחַנִיּוֹת, דְּרָךְ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְדְרָךְ לְזִכּוֹת בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁהַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שֶׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי מְבָרֵךְ לְנִשִּׁים הַמְּגַלְחוֹת אֶת שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּדִהַר הַקְּדוֹשׁ (נִשְׂאָ קַח): "תּוֹנְבָא לִיתִי עַל הַהוּא בַר נֶשׁ דְּשִׁבְק לְאִינְתִּיתִיה דְּתַתְּחִי מִשְׁעֲרָא דְּרִישָׁה

לְבַר' תְּבוֹא קָלְלָהּ עַל הָאָדָם שֶׁמִּנִּיחַ לְאִשְׁתּוֹ שִׁירָאוּ אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה בַּחוּץ, וְדָא
 הוּא חַד מְאִינּוֹן צְנִיעוּתָא דְבֵיתָהּ, וְזֶה אֶחָד מִיְסוּדוֹת הַבַּיִת הַיהוּדִי, שֶׁלֹּא יֵרָאוּ אֶת
 שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה הָאִשָּׁה בַּחוּץ, וְאִתְתַּהֵב דְּאִפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְרֵשָׁה לְבַר', וְאִשָּׁה שֶׁמְגַלָּה
 אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה, 'לְאִתְתַּקְנָא בֵּיה' כְּדִי לְהִתִּיפוֹת בְּכַף, וְגָרִים מְסַכְּנוּתָא לְבֵיתָא,
 הִיא מְבִיאָה עֲנִיּוֹת לְבֵיתָהּ, וְגָרִים לְבִנְיָהּ דְּלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא, וְגוֹרְמַת בְּכַף
 שְׂבָנִיָּה לֹא יִרְצוּ לְהַצְלִיחַ בְּלִמּוּדָם וְלֹא יִהְיוּ אֲנָשִׁים חֲשׂוּבִים, וְגָרִים מְלֹא אַחְרָא
 דְּשָׂרְיָא בְּבֵיתָא, וְהִיא גּוֹרְמַת שְׁהֶס"מ וְכָל כְּמוֹתוֹ יִשְׁפְּנוּ בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ, 'מֵאֵן גָּרִים
 דָּא?', מִי גּוֹרֵם לְכַף? 'הֵהוּא שְׁעָרָא דְאִתְחַזִּי מְרִישָׁה לְבַר', הָאִשָּׁה שֶׁשְׁעָרוֹת רֵאשָׁה
 נִרְאִים בַּחוּץ, וּמְדָה טוֹבָה מְרַבָּה; אִשָּׁה שֶׁנִּזְהָרָת לְכָל יֵרָאוּ אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה
 בַּחוּץ, וּמְגַלַּחַת אֶת שְׁעָרוֹתֶיהָ, הִיא מִתְבָּרַכַת בְּכָל הַבְּרָכוֹת וְהִיא זוֹכָה לְרוּחַ נַחַת
 מִצְּאֲצֵאִיהָ.

דְּעִי לָךְ בְּכָל פַּעַם שֶׁהָאִשָּׁה מְגַלַּחַת אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה הִיא זוֹכֶחַת קִרְבָּן לְהַשָּׁם
 יִתְבָּרַךְ; הִיא יְכוּלָה אֲזוּ לְהִתְפַּלֵּל עַבְרָה וְעַבּוּר אַחֲרֵים, הִיא יְכוּלָה לְהִשְׁפִּיעַ יְשׁוּעוֹת
 וּרְפוּאוֹת לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁאֵת מִתְגַּלַּחַת תְּבַקְשִׁי מֵהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ עַבּוּרָךְ וְעַבּוּר
 אַחֲרֵים, וְתִרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

תְּגִידִי לְבַעֲלֶךָ שֶׁאֵת עוֹשָׂה אֶת זֶה מְכַל הַלֵּב, וְאִין זֶה כְּמוֹ אַחֲרֵי הַחֲתֻנָּה שְׂאֲזוּ
 עוֹד לֹא יִדְעַתְּ לְהַעֲרִיף אֶת הַעֲנִיָּן, וְלִכְּן אֲזוּ הִיָּה לָךְ קֶשֶׁה עִם זֶה, כְּמוֹ הַרְבֵּה נָשִׁים
 צְדָקְנִיּוֹת שְׂאִינָן מְגַלַּחוֹת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁן מְאוּתָה סְבָה, כִּי אִינָן יוֹדְעוֹת אֶת גְּדֻלַּת
 חֲשִׁיבוֹת הַעֲנִיָּן, כִּי לֹא מְדַבְּרִים עַל זֶה מְסַפִּיק.
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְבָרַךְ אוֹתָךְ בְּכָל הַבְּרָכוֹת.

...

לְמָה לֹא לְלַכֵּת לְמִטְפָּלִים רְגִישִׁים?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רֵאשִׁית אֲנִי רוֹצֵה לְהַבִּיעַ אֶת רְגִישׁוֹתַי וְתוֹדוֹתַי עַל הַשִּׁיעוּרִים הַנִּפְלְאִים וְעַל הַחֲזוּקִים,
 שְׂאִתָּם מְחַזְּקִים עַל יָדָם בְּכָל יוֹם אֲלִפֵּי אֲנָשִׁים, וְכֵן הַמְּכַתְּבִים הַנִּפְלְאִים שְׂאִתָּם עוֹנִים לְכָל אֶחָד
 עִם שְׂכָל יִשְׂרָאֵל בְּכַף וְעַם בְּהִירוֹת נִפְלְאָה, מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, אֲנִי קוֹרָא תְּמִיד אֶת הַמְּכַתְּבִים וְאֲנִי
 לּוֹקֵחַ מִזֶּה הַרְבֵּה חֲזוּק, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר הֲלָאָה.

רְצִיתִי לְשֹׂאֵל מִשְׁהוּ שְׂמַאד מְעַנֵּן אוֹתִי. חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים עַל הַפְּסוּק 'וְרַפְּא יִרְפֵּא' (שְׁמוֹת כ"א, יט) "מִכָּאן שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרֹפֵא לְרַפְּאוֹת", זֹאת אוֹמְרֵת שְׁבַשְׁיַשׁ עֲרֵךְ יְכוּלִים וְאִף מְחִיבִים לְלַכֵּת אֶל רֹפֵא. וְכֵמוּ שְׁבַשְׁאָדָם חוֹלָה לֹא עֲלִינוּ בְּגוֹפוֹ אָנוּ מְבִינִים שֶׁהוּא עֲרִיךְ לְלַכֵּת אֶל רֹפֵא, אוֹתוֹ הַדְּבָר הִיָּה עֲרִיךְ לְהִיֹּת כְּשֶׁאָדָם חוֹלָה בְּנַפְשׁוֹ, הוּא לֹא מוֹסֵדֵד עִם אִשְׁתּוֹ, עִם יְלָדָיו, וְעִם אֲנָשִׁים אֲחֵרִים. אוֹ כְּשֶׁהוּא מִתְמוּדָד עִם כְּעֵס אוֹ עִם מְדוֹת רְעוּת אֲחֵרוֹת, אוֹ מִי שְׂמֵתְמוּדָד עִם פְּחָדִים, דְּמִיוֹנוֹת וּמַחְשָׁבוֹת שְׁלִילִיוֹת, הִיָּה עֲלָיו לְלַכֵּת לְרֹפֵא נֶפֶשׁ לְקַבֵּל עֲזָרָה.

וְלָכֵן אָנִי מִתְפַּלֵּא עַל שְׂאֵתָם כּוֹתְבִים תָּמִיד שֶׁהַעֲצָה הַיְחִידָה לְכָל הַבְּעִיּוֹת הָאֵלוּ הִיא תְּפִלָּה. אָנִי מְבִין שֶׁגַם כְּשֶׁהוֹלְכִים לְטְפוּלִים צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל, כְּמוֹ בְּמַחְלוֹת הַגּוּף שְׂאִי אֶפְשֵׁר לְסַמֵּךְ רַק עַל הָרֹפֵאִים, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁישְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה, אֲבָל לְמָה כּוֹתֵב רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שֶׁתְּפִלָּה זֶה הַדְּבָר הַיְחִיד שֶׁנִּתֵּן לְעִשׂוֹת?
אָנִי מִקְוֶה שֶׁתּוֹכְלוּ לְהִבְהִיר לִי אֵת הַנוֹשֵׂא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ הַלָּאָה עִם הָעִבּוּדֵת הַקְּדֹשׁ וְעִם הַרְבֵּצַת הַתּוֹרָה, מִתּוֹךְ נַחַת וְהִרְחַבְת הַדַּעַת.
יִישֵׁר כַּח.

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת יִתְרוֹ, חֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּשַׁבָּט שְׁנַת תש"פ לַפְּרֻט

קִטְז

לְכָבוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מוֹדֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל שֶׁקִּירַב אוֹתִי לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ - זְכִיתִי לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ עַל יְדֵי מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְזָכָה אוֹתִי לְלַמֵּד לְבִנְי הַנְּעוּרִים אֵת הָעִצּוֹת שֶׁל רַבְּנוּ. וּבַפְּרֻט בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת מָאֵז שְׂמוֹהֲרָא"ש נִסְתַּלַּק לְבֵית עוֹלָמוֹ הַתְּחִילוּ בַּחֲוָרִים וְאֲבָרְכִים לְשַׁלַּח אֵלַי מִכְתָּבִים וּלְסַפֵּר אֵת כְּאֲכֵם, אֵת הַנְּסִיווֹנוֹת וְהַמְּעַבְרִים הַעוֹבְרִים עָלֵיהֶם, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ זָכָה אוֹתִי לְכַתֵּב לָהֶם אֵת הָעִצּוֹת שֶׁל רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ.

כָּל הַמִּכְתָּבִים, הָעִצּוֹת וְהַחִיזוּקִים נִלְקַחוּ מֵהַסְּפָר הַקְּדוֹשׁ "אֲשֶׁר בְּנַחֲל"; הַסְּפָר מְכִיל בְּתוֹכוֹ שְׁכָל לַחֲיִים, עִצּוֹת לַחֲיִים, חֲזוּק לַחֲיִים, וְתוֹרַת רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ. כְּשֶׁנִּתְקַרְבִים אֶל הַצְּדִיק הָאֲמִתִּי מְקַבְּלִים שְׁכָל בְּרוּר וְאֲמוּנָה טְהוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח', אוֹת ח'): "וְצְרִיךְ לְבַקֵּשׁ מֵאֵת הַשֵּׁם

יתברך 'שיזכה להתקרב למנהיג אמת, כדי שיזכה לאמונה אמיתית בשלמות', צריכים להתפלל ולבקש הרבה מהשם יתברך לזכות להתקרב אל צדיק אמת הגורם לנו לקבל את האמונה הטהורה; כי כל אלו המקרבים אל הצדיק האמתי זוכים לאמונה ברויה; ואת זה מקבלים כשמתקרבים אל רבנו הקדוש. כל הקשיות, הספקות והבלבולים נסתלקים, והאמונה מאירה, וזוכים לחיות עם אמונה זכה וברויה.

לגבי מה ששאלת - מדוע חמור כל כך ללכת אל אנשים המטפלים בכעיות הנפש וכו' וכו'; דע לך שרוב המטפלים הרגשיים הם פושעים, הם לא מסגלים לעזור, ואף לא מעוניינים לעזור, הם מחפשים רק איך להוציא כסף מהמטופלים וכו' וכו', לצערנו ישנם הרבה שסובלים מחרדות, דמיונות ומחשבות שליליות וכו', שאותם אי אפשר לרפאות רק על ידי אמונה. רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ה): "העקר הוא האמונה, וצריך כל אחד לחפש את עצמו, ולחזק את עצמו באמונה", עקר עבודת האדם זה להגיע לאמונה, "כי יש סובלי חלאים, שיש להם מכות מפלאות, והם סובלים החלאים רק בשביל נפילת האמונה", אלו הסובלים יסורי הנפש - זה רק מחמת שחסר להם אמונה; ורבנו ממשיך: "כי על ידי נפילת האמונה, באים מכות מפלאות שאין מועיל להם - לא רפואות, ולא תפלה, ולא זכות אבות", רבנו אומר שאלו הסובלים מחלי הנפש ומסתובבים מפחדים ומלאים יסורים עד דכדוכה של נפש - ואין להם אמונה, אזי לא מועיל להם לא תרופות, ולא טפולים רגשיים, לא תפלות, ואף לא זכות אבות, והרפואה היחידה היא 'אמונה'.

תברר אצל אלו שהתעייפו מלרוץ ממטפל אחד למשנהו עד שבסוף הם זכו להתקרב אל רבנו, הם התחילו לחיות עם אמונה, הם חיים עם העצה של רבנו והם מדברים אל הקדוש ברוך הוא שיחות פשוטות בשפה שלהם, הם יאמרו לך את מה שיתרו אומר (שמות יח, א): "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים"; חכמינו זכרונם לברכה אומרים (מכילתא יתרו א', יב): "יתרו עבד את כל עבודות זרות שבעולם, הוא לא פספס שום עבודה זרה ובסוף הוא ראה שהכל הבל, הוא הגיע אל משה רבנו ואמר לו: "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים"; כן הדבר עם האנשים האלו, הם חיים עם העצות של רבנו הקדוש, הם מקימים את עצת ה' התבודדות, הם אומרים: עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים", אנחנו בטוחים שרק השם יתברך יכול לעזור.

אֵין שׁוּם דְּרָךְ לְצֵאת מִתְּרֹדוֹת, דְּמִיוֹנוֹת וּמִחֲשׁוֹבוֹת שְׁלִילִיּוֹת, אֵין שׁוּם דְּרָךְ לְבָנוֹת 'בְּטָחוֹן עֲצָמִי' רַק עַל יְדֵי אֲמוּנָה; רַק רַבְּנוּ יְכוּל לְרַפְּאוֹת אֶת הָאָדָם עִם עֲצוּתָיו הַנִּפְלְאוֹת, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ סִיִּים אֶת הַסְּפוּר שֶׁל הַזֵּי בְּעֵטְלָעֶרֶס (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה יג): "וְאֲנִי רוֹפֵא אוֹתָהּ" (אֵוֹן אִיךְ הִיִּיל זִי); יֵשׁ לוֹ לְרַבְּנוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה חֲזוּק וְעֲצוֹת קְלוֹת וּפְשוּטוֹת שֶׁעַל יָדָם יְכוּל הָאָדָם לְצֵאת מִכָּל מִחֲשׁוֹבוֹתָיו הָרְעוּת. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיּוֹת עִם רַבְּנוּ וְנִזְכֶּה לְאֲמוּנָה חֲזָקָה, וְאֵז נִהְיֶה בְּרִיאִים וּשְׁלָמִים בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ.

...

שֶׁנִּפְזַר אֶת הַיְלָדִים לְשֵׁבֶת לְצַרְךָ הַשְּׁתַּתְּפוּת בְּשִׂמְחָה מִשְׁפָּחָתִית?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי חֹלֵק מִמִּשְׁפָּחָה גְּדוּלָה בְּלִי עֵזֶן הַרַע, וּכְשֶׁאֲחִיוֹתִי מְאֲרָגְנוֹת שֵׁבֶת שְׁבַע בְּרָכוֹת הֵן רוּצוֹת שְׁכֵלֶם יִגִּיעוּ, אֵד רַק הַזּוּגוֹת בְּלִי הַיְלָדִים, זֹאת אוֹמְרַת שְׂאֵם אֲנִי רוּצָה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשִׂמְחָה עָלַי לְפִזֹּר אֶת הַיְלָדִים לְשֵׁבֶת אֲצֵל קְרוּבֵי מִשְׁפָּחָתִי.

בְּעָלִי אוֹמֵר שֶׁלֹּא נִכּוֹן לְהַתְּנַהֵג כְּכֹה, וְהוּא לֹא מְסַכֵּים לָזֶה. לְפַעְמִים אֲנִי מַצְלִיחָה לְשַׁכְּנֵעַ אוֹתוֹ וּלְפַעְמִים לֹא, וְכַמוֹכֵן שֶׁכְּשִׁזְהָ לֹא הוֹלֵךְ לִי זֶה מְפָרִיעַ לְמִשְׁפָּחָתִי.

בְּכָל פַּעַם שֶׁיֵּשׁ שִׂמְחָה מִשְׁפָּחָתִית זֶה גוֹרֵם לָנוּ בְּעִיּוֹת בְּשִׁלּוּם בַּיִת, וְגַם בְּעִיּוֹת עִם הַמִּשְׁפָּחָה, וְאֲנִי לֹא יוֹדַעַת אִיךְ לְהַתְּנַהֵג, אֲנִי רוּצָה לְבַקֵּשׁ שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יִגִּיד לָנוּ מַה לַעֲשׂוֹת וּמַה שֶׁתִּגִּידוּ נַעֲשֶׂה.

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזָרַת ה' יִתְּבָרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת בֵּא, ג' שְׁבָט, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן

מֵרַת ... תְּחִי'.

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵלְךָ צוֹדֵק; זֶה לֹא לְכַתְּחֵלָה לְפִזֹּר אֶת הַיְלָדִים וְלִנְסַע לְשֵׁבֶת. בְּשֵׁבֶת הַיְלָדִים צְרִיכִים אֶת הַהוֹרִים. כָּל הַשְּׁבוּעַ הֵם מְחַפִּים לְשֵׁבֶת, הֵם מְחַפִּים לְשֵׁבֶת עִם הַהוֹרִים, וְזֶה הַזְּמַן שֶׁהַהוֹרִים מְכַנְּסִים בְּיְלָדִים אֶהְבַּת הַשֵּׁם, וְאֶהְבָּה לְשֵׁבֶת קוֹדֵשׁ.

אלו המזמינים אתכם לסעודות שבת והם מתנים ש'אין להביא את הילדים', הם לא צודקים; אם אי אפשר להביא את הילדים עדיף לסעד את הסעודות בבית ביחד עם הילדים, ולאחר הסעודות לרדת לאחל מזל טוב, ואם זה בעיר אחרת נשארים בבית גם לאחר הסעודה.

כשיושבים בסעודת שבת זה זמן של אמונה, הזהר הקדוש אומר (פרשת יתרו, פח:): "תא חזי, בסעדתי אליו, אשתמודעון ישראל דאינון בני מלכא, דאינון מהיכלא דמלכא דאינון בני מהימנותא", הסועד שלושה סעודות בשבת רואים עליו שהוא בנו של הקדוש ברוך הוא, ושיש לו אמונה, עוד אמר הזהר הקדוש (ישעיהו נח, יד): "אז תתענג על ה'", כשאדם זוכה לסעד ג' סעודות בשבת, בת קול יוצאת ואומרת שיש לו אמונה; רואים שזמן הסעודות זה זמן של החזרת האמונה בילדים.

כמוכן שיש לבקש מהשם שכל לדעת איך להתנהג; ישנם מקרים שבהם אין ברירה וכן צריכים לפזר את הילדים לשבת, אבל עדין יש לדעת שאין זה לכתחלה, ואם אפשר להתנער מזה בנדאי עדיף להשאיר בבית עם הילדים. הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחי בכל דרכיך.

...

איש אמונות

כמה שיותר מתפללים עבור הילדים, הם יותר מצליחים.

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, חמשה עשר בשבט, שנת תש"פ לפרט

קטן

לכבוד יקירי ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

מוהרא"ש ספר, פעם הגיע יהודי אל החפץ חיים הקדוש זכותו יגן עלינו ובקש ברכה עבור הילדים, הראה לו החפץ חיים תהלים שדפיו היו נפוחים מרטיבות ואמר לו: "ראה, זה התהלים של אמי עליה השלום, היא הייתה מרטיבה אותו בכל יום בדמעות כדי לזכות לילדים טובים, כך זוכים לילדים כשרים".

לכן עליך לבקש הרבה מהשם יתברך שתזכה לבנים שיאירו את העולם; אל תחשב שלא יתכן שיהיה לך בנים צדיקים, היו הרבה צדיקים גדולים שהאירו את כל העולם והוריהם היו אנשים פשוטים. תבקש מהשם יתברך: "רבוננו של עולם עזר לי שאזכה לבנים ונכדים לומדי תורתך ועושי רצונך; רבוננו של עולם שמע את בקשותי הפשוטים שאני מבקש מאתך וזכני לבנים שיאירו את העולם, בנים שיהיו דבקים בך. עזר לי ה' שאדע איך לחנך את בני, שבני ירצו להיות יהודים חסידים וכשרים ושל א חפשו להיות קלים וכו'".

כמו האילנות והעשבים הגדלים וצומחים רק אם משקין אותם, כן הדבר - ועוד הרבה יותר מזה לגבי בנים כשרים כמה שיותר מבקשים מה' וכמה שאמא בוכה יותר לפני השם יתברך - משקה את גנה, מתפללת אל השם יתברך ואומרת תהלים בכל יום, זוכים לגדל דורות של יהודים כשרים.

לגבי שאלתך וכו'; לא כדאי להשתמש עם התמונות של הילדים לצרכי

פְּרִסוּמוֹת מִפְּנֵי כַּמָּה סְבוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

לֹא לְהַתְבַּיֵּשׁ לְהִיּוֹת חֲסִיד בְּרִסְלָב.

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - עֲרַב שְׁבַת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת יְתָרו, י"ט שְׁבַט, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט

קָטָן

לְכָבוֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אם יִרְצָה ה' בְּיוֹם רֵאשׁוֹן הַקְּרוֹב תִּתְקַיֵּם הַצָּגָה עַל יְדֵי תִלְמִידוֹת 'בֵּית פִּיגָא'; תִּרְאֶה לַעֲזוֹר לְאַשְׁתָּף שֶׁהִיא תוֹכֵל לְלַכֵּת לְהַשְׁתַּתֵּף בְּהַצָּגָה, הִיא תִּחְזֹר הַבִּיטָה עִם הַרְבֵּה חֲזוּק. בְּיוֹם רֵאשׁוֹן הֵן יִצְיִגוּ אֶת זֶה פְּעַמִּים, אַחַר הַצָּהָרִים וּבְעַרְב; תִּבְדֹּק מְתֵי יוֹתֵר נֹחַ לָהּ לְבוֹא וְתַעֲזֹר לָהּ שֶׁהִיא תוֹכֵל לְבוֹא.

תִּזְמִין גַּם אֶת אִמָּא שְׁלָךְ וְאֶת הָאֲחִיוֹת שְׁלָךְ, הֵן מְאֹד יִהְנוּ; זֶה לֹא סֶתֶם הַצָּגָה שֶׁל סְפוּרֵי סִבְתָּא, הֵן יִצְיִגוּ אֶת הַסְּפוּר שֶׁל רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ, הַסְּפוּר שֶׁל הַבְּעַרְגָּעַר (סוּחַר) וְהַעֲנִי (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י'). רַבְּנֵי אָמַר: "הָעוֹלָם אוֹמְרִים שֶׁסְּפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת גּוֹרְמִים שִׁינָּה, אֲבָל אֲנִי אוֹמֵר שֶׁסְּפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מְעוֹרְרִים אֶת הָאָדָם מִשְׁנָתוֹ"; הֵם מְכַנְיָסִים בְּאָדָם הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה וְחֲזוּק לְחַיִּים.

אֶל תִּתְבַּיֵּשׁ עִם רַבְּנֵי, אֵל תִּתְבַּיֵּשׁ עִם בְּרִסְלָב; תִּקְרָא לְאֲחִיוֹת שְׁלָךְ, לְדוּדוֹת, אֵל תִּתְחַבֵּא בְּתוֹךְ הַחֹר שְׁלָךְ; כּוֹלָם שׁוֹאֲבִים אֶת כָּל חַיּוּתָם מִרַבְּנֵי, אֶחָד מוֹדָה בְּזֶה וְהַשְׁנִי מְסַתֵּיר אֶת זֶה, אֲבָל כּוֹלָם חַיִּים הַיּוֹם עִם הַחֲזוּק שֶׁל רַבְּנֵי, מִמֵּי נְתַבֵּיֵשׁ !

פַּעַם יֵשֵׁב רַבְּנֵי בְּשִׂמְחַת שְׁלוֹם זָכַר וְהוּא בִקֵּשׁ מִתְלַמְּדוֹ רַבִּי נְפִתְלִי לְזַמֵּר אֵיזָה שִׁיר, אֲבָל רַבִּי נְפִתְלִי הַתְּבַיֵּשׁ וְהַמְשִׁיף לְשִׁבְתָּ בְּשִׁקֵּט, אָמַר לוֹ רַבְּנֵי: "רַבִּי נְפִתְלִי! מִמֵּי אִתָּה מְתַבַּיֵּשׁ? 'בְּשִׁבְלֵינוּ נִבְרָא הָעוֹלָם' כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (בְּרַכּוֹת ו:) עַל הַפְּסוּק (קֹהֶלֶת יא, יב): "כִּי זֶה כָּל הָאָדָם" - כָּל הָעוֹלָם נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבִיל זֶה, כָּל הָעוֹלָם נִבְרָא בְּשִׁבִיל הַצַּדִּיק".

לְהַתְבַּיֵּשׁ צְרִיכִים אֵלּוּ שְׁהוֹלְכִים לְרַבִּי וְאֵינָם יוֹדְעִים לְמָה הֵם בָּאִים וּמָה הֵם מְקַבְּלִים וְכוּ', וְכוּ'; רַבְּנֵי אָמַר (תַּי מוֹהַר"ן סִימָן שְׁלֹה): "הֵאֵם לֹא הֵייתִי יְכוֹל לְהִיּוֹת מִפְּרָסָם וּמִנְהִיג שְׁקוֹרֵין גּוֹטְעַר יוֹד כְּמוֹ כָּל הַמְּנַהֲיגִים שְׁנוֹסְעֵין הַחֲסִידִים אֲלֵיהֶם וְאֵינָם יוֹדְעִים עַל מַה נוֹסְעִים, וְחוֹזְרִים וְשָׁבִים וּבָאִים וְאֵינָם יוֹדְעִים מַה בָּאִים ? !",

הם חוזרים עם ידים רקות ואחר כך הם באים שוב בלי לדעת מדוע הם חוזרים, "אבל אני לא רציתי בכל זה, רק לקחתי עצמי לעסק בזה להחזיר אתכם למוטב", ותרתי על הכל רק כדי להחזיר אתכם למוטב שתהיו אנשים פשרים.

כמו בן מאד אבקש ממך, אנחנו נמצאים כעת במצב כספי קשה מאד וכך התלמידים צריכים לעזור כדי שנוכל להמשיך הלאה; אנחנו חייבים כבר לצאת משכנת של כמה שבועות ואני לא רואה דרך אף לשלם להם, לכן אבקש ממך, אנחנו עורכים הגרלה, עוד דרך אף להביא כסף למוסדות, אנשים קונים כרטיסי הגרלה, גם אם אין להם קשר לברסלב, ההגרלה תתקיים בישיבה שבוע אחרי פורים, מאד אבקש ממך שתקח כמה חבילות כרטיסים ותמכור אותם.

אני לא מבקש ממך את כספך הפרטי, אני מבקש בך הכל שתעזר לי לאסוף כסף.

...

